

Sygn. akt II CSK 699/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa [...] Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko M. W., T. A., Ż. G.-W., M. M. i S. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 czerwca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza na rzecz powódki solidarnie od pozwanych kwotę
5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i w związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwani M. W., T. A., Ż. G.-W., S. M., M. M. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 czerwca 2018 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W uzasadnieniu tego wniosku skarżący wskazali, że w przedmiotowej sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, czy w świetle sformalizowanego charakteru weksla jako abstrakcyjnego papieru wartościowego wskazanie w wekslu jako remitenta osoby nieistniejącej w dacie

wystawienia weksla skutkuje brakiem możliwości uznania, że doszło do zaciągnięcia zobowiązania wekslowego przez osoby na wekslu podpisane.

W związku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trzeba podnieść, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Skarżący nie sprostali tym wymaganiom. Wskazując bowiem na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. sformułowali zagadnienie prawne w sposób odbiegający od stanu faktycznego sprawy, a mianowicie w chwili wystawienia weksla istniał [...] BANK S.A. a w dniu 22 listopada 2013 nastąpiła jedynie zmiana firmy tej spółki. W przedmiotowej sprawie nie doszło zatem do przekształceń podmiotowych w stronie remitenta, którym jest cały czas ten sam podmiot, tylko pod zmienioną firmą, posiadający zdolność wekslową i zdolność do czynności wekslowych. Do przedstawionego zagadnienia odniósł się też pośrednio Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 kwietnia 2017 r. (I CSK 425/16) uznając, że nawet w dalej idącej sytuacji polegającej na przekształceniu spółki upoważnionej w deklaracji wekslowej do wypełnienia weksla przez jej przejęcie, nie jest wyłączona możliwość wypełnienia weksla przez następcę prawnego spółki przejętej, tj. przez spółkę przejmującą, która weszła w sytuację prawną nieistniejącego już poprzednika.

W posumowaniu trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżących przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

aw

jw